

ת"פ 13453/12/14 - מדינת ישראל נגד בניאם וונדה

בית משפט השלום בפתח תקווה

15 נובמבר 2016

ת"פ 13453-12-14 מדינת ישראל נ' וונדה

בפני כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד
הנאשם בניאם וונדה ע"י ב"כ עו"ד לבוק

גזר-דין

הנאשם צרף ארבעה תיקים והורשע על פי הודאתו בעבירות של התפרצות למקום מגורים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, גניבה, קבלת נכסים שהושגו בעוון, איומים, תקיפה סתם והפרת הוראה חוקית, כמפורט בכתבי האישום שלהלן.

ת"פ 13453-12-14

על פי כתב האישום המתוקן בתיק זה, ביום 30.11.14 בשעה 11:30 לערך ישן המתלון בדירתו.

בנסיבות אלה פתח הנאשם את דלת הדירה בדרך שאינה ידועה למאשימה ונכנס פנימה.

הנאשם לקח טלפון נייד מסוג נוקייה שהיה מונח ליד מיטת המתלון.

בעוד הנאשם מצוי בדירה, התעורר המתלון, תפס את הנאשם ודרש ממנו לצאת מהדירה.

בתגובה, תקף הנאשם את המתלון והכה אותו בפניו באגרופיו, תוך שהוא גורם לו פצעים מדממים.

בהמשך, עזב הנאשם את הדירה עם הטלפון הנייד.

ת"פ 52555-02-15

בהתאם לכתב האישום בתיק זה, ביום 25.1.14 בשעה 17:00 לערך נגנב טלפון נייד מסוג סמסונג גלקסי מקטין שנכח בגינה ציבורית בפתח תקווה ע"י מי שזהותו אינה ידועה למאשימה.

בסמוך לכך קיבל הנאשם את הטלפון, כשהוא יודע שנלקח בעוון, ונטל בו שליטה.

ת"פ 24885-05-15

בהתאם לכתב האישום בתיק זה, ביום 21.3.14 בשעה 6:00 לערך במונית שירות שנסעה על ציר ז'בוטינסקי ברמת גן, איים הנאשם על המתלונן על רקע העברת תשלום נסיעה בין נוסעי המונית לנהג, באומרו כי יזיין אותו וידקור אותו.

הנאשם איים על נוסעי המונית ועל הנהג באומרו כי יפוצץ את המונית.

בנוסף תקף הנאשם את המתלונן בכך שסטר לו וחנק אותו כאשר תפס בחולצתו בכיוון הצוואר ומשך אותה. המתלונן נאלץ להוריד את חולצתו בכדי להשתחרר מאחיזת הנאשם.

ת"פ 16486-01-16

על פי כתב האישום בתיק זה, ביום 10.12.14 במסגרת מ"ת 13474-12-14 קבע בית משפט כי הנאשם ישוחרר לחלופת מעצר בתנאי מעצר בית מלא בבית אביו בירושלים. ביום 25.1.15 הוקלו תנאי מעצר הבית וכן הועתק מקום מעצר הבית לבית דודתו בבית שאן והותר לנאשם לצאת לעבודה בפיקוח דודתו.

ביום 5.6.15 בשעה 8:00 יצא הנאשם מבית דודתו ללא פיקוח ובילה את השבת בבית חברתו בפרדס חנה.

ביום 7.6.15 יצא הנאשם לעבודתו ללא פיקוח ולאחר העבודה שהה בעיר בית שאן במקום שאינו ידוע למאשימה עד ליום 10.6.15.

הנאשם נסע ביום 11.6.15 לחברתו בפרדס חנה, שם בילה את השבת, ושב למקום מעצר הבית ביום 13.6.15 בשעות הערב.

בדיונים שהתקיימו בימים 22.3.15, 29.3.16 ו-19.7.16 הודה הנאשם בעובדות כתבי האישום בארבעת התיקים המצורפים והורשע בעבירה של התפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וכן בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין, וכן בעבירה גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין וכן בשתי עבירות של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין ועבירה של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, וכן בעבירה של קבלת נכסים שהושגו בעוון לפי סעיף 412 לוק העונשין, ובעבירה של הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין.

הנאשם נשלח לקבלת תסקיר שירות המבחן בטרם ייגזר דינו.

ימי מעצר ותנאי שחרור

הנאשם נעצר ביום 3.12.14 ושוחרר למעצר בית ביום 11.12.14.

לאחר שהוברר כי הנאשם הפר את תנאי מעצרו, נעצר הנאשם ביום 14.7.15 וביום 8.9.15 הוחלט על מעצרו עד תום ההליכים.

החל מיום 18.10.15 שווה הנאשם בקהילה הטיפולית "אילנות" כחלופה טיפולית.

עברו הפלילי של הנאשם

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש גליון ההרשעות הקודמות של הנאשם.

מגליון ההרשעות עולה כדלקמן:

בשנת 2013 הורשע בבית דין צבאי בעבירה של העדר מהשירות ללא רשות.

בשנת 2014 נשפט הנאשם בבית משפט לנוער בגין עבירות איומים, נסיון תקיפה וגניבה, ללא הרשעה.

ביום 10.3.14 הורשע הנאשם בת"פ (שלום נתניה) 26061-01-14 בעבירת גניבה. על הנאשם הוטל מאסר על תנאי של 5 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירת גניבה.

ביום 24.3.14 הורשע הנאשם בת"פ (שלום ת"א) 44619-11-13 בעבירת גניבה. על הנאשם הוטל מאסר על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירת גניבה.

גזרי הדין צורפו לטיעוני המאשימה לעונש, מאחר שהמאסרים המותנים הינם ברי הפעלה בתיק ההתפרצות והגניבה.

בשנת 2015 הורשע בעבירה של החזקת נכס חשוד כגנוב ונדון למע"ת.

בשנת 2015 הורשע עוד בעבירה של הפרעת שוטר במילוי תפקידו ונדון למע"ת וקנס.

תסקירי שירות המבחן

ביום 16.9.15 ניתן תסקיר ראשון בעניינו של הנאשם, בהיות הנאשם עצור בבית הכלא "הדרים".

מהתסקיר עולה כי הנאשם הינו רווק כבן 22.

נמסר כי טרם מעצרו היה ללא מקום מגורים קבוע ולעיתים דר ברחוב.

בסמוך למעצרו התגורר הנאשם בבית הוריה של בת זוגו ומקשר זה נולד לו בן.

הנאשם נולד לאמו בהיותה בת 14 כאשר שני הוריו שירתו בפעילויות צבאיות באתיופיה. האב עלה עם הנאשם ארצה בהיות הנאשם בן שנתיים, מבלי ליידע את האם. אמו של הנאשם אותרה לפני כשנתיים והגיע לבקרו בארץ, אך לאחר תקופה קצרה חזרה לאתיופיה והקשר נותק.

אביו של הנאשם נשוי ברביעית והנאשם תאר את הקשר עמו כמורכב, כאשר לתפיסתו לא מהווה האב גורם תמיכה.

נמסר כי הנאשם התחנך במסגרות פנימיות וסיים 11 שנות לימוד. אובחן כבעל בעיות קשב וריכוז וטופל בריטלין מגיל 6. בכיתה ח' הופסק הטיפול והנאשם החל לצרוך סמים.

הנאשם שרת שירות צבאי חלקי, ערק וריצה מאסרים בגין כך, כשברקע הפגישה המחודשת עם אמו והפרידה ממנה לאחר מכן.

נסקר עברו הפלילי כמפורט לעיל.

ביחס לעבירות נשוא ת"פ 13453-12-14 הנאשם מסר כי העבירות בוצעו בהיותו דר רחוב כאשר סבל מקור וחיפש מקום ללון. הוא הסביר את התנהגותו האלימה בכך שהגן על עצמו, שכן נטען כי המתלונן תקף אותו. הנאשם מסר כי החל לצרוך סמים בגיל 13 ועבר גמילה פיזית באשפוזית "ליפתא" לפני כ- 6 שנים, אולם הוא חזר לעשות שימוש בסמים. לטענתו כיום נמנע מצריכת סמים, אך טרם בוצעו בדיקות שתן לאימות טענותיו.

הנאשם הופנה לראיון בקהילה הטיפולית "אילנות", על אף הערכת שירות המבחן כי הינו בעל כוחות דלים ועל אף שביטא עמדה אמביוולנטית באשר לצורך בטיפול.

בשלב זה התרשמה קצינת המבחן מסיכון גבוה להישנות התנהגות שולית, זאת לאור נסיבות חייו, העדר גורמי תמיכה, מאפייני אישיותו, קושי בהצבת גבולות ובהתמודדות עם מצבי לחץ, חוסר יציבות וכוחות אגו דלים.

בתסקיר משלים מיום 22.3.16 דווח כי הנאשם נקלט בקהילת "אילנות" ביום 18.10.15 והשתלב בתכנית טיפולית אינטנסיבית שאורכה כשנה.

נמסר כי על אף קשיים עמם התמודד הנאשם, סיים את שלב הקליטה.

דווח ע"י הצוות המטפל על שיפור ניכר בתפקודו של הנאשם, ונמסר כי במידה וימשיך בתפקוד יציב יעבור לשלב ב' בטיפול.

הנאשם שיתף כי הינו שבע רצון מהטיפול.

קצינת המבחן המליצה על מיצוי ההליך הטיפולי ודחיית הדיון לשם קבלת תסקיר משלים שיתייחס להתקדמותו של הנאשם.

ביום 14.7.16 התקבל תסקיר משלים.

מהתסקיר עולה כי הנאשם התקדם לשלב ב' בטיפול על אף קשיי התמודדות שפורטו.

הגורמים המטפלים מסרו כי הנאשם שומר על יציבותו והתקדמותו בטיפול ולאור זאת התרשמה קצינת המבחן מהפחתה משמעותית בסיכון להישנות עבירות.

הערכת קצינת המבחן כי השתלבות הנאשם בטיפול מהווה גורם מחזק ומקדם, אך לאור הרקע של הנאשם, מאפייניו האישיותיים, לרבות חוסר יציבותו, הומלץ על המשך מעקב אחר הטיפול בטרם סיום ההליך המשפטי.

ביום 13.10.16 התקבל תסקיר אחרון בעניינו של הנאשם.

דווח כי הנאשם עלה לשלב ג' בטיפול ביום 29.8.16 וכי הוא מועסק בחברת קייטרינג ועומד בדרישות.

נמסר כי הנאשם עדיין מביע קשיים באשר לטיפול ולשינוי שהוא עובר.

נמסר כי לאחר סיום הטיפול בקהילה יעבור הנאשם להוסטל במסגרת הקהילה למשך 6 חודשים.

כן דווח כי הנאשם משתף פעולה עם הגורמים המטפלים ומביע נכונות להמשיך את הטיפול.

בשיחה עם הנאשם מסר כי הטיפול הינו משמעותי עבורו. כן נמסר כי מעורבות אביו בטיפול והתחזקות הקשר מהווים גורם תמיכה עבורו.

הנאשם הביע מודעות לגורמי סיכון וחששות לקראת סיום הטיפול בקהילה הסגורה.

הנאשם התייחס לתיקים שצורפו וייחס את ביצוע העבירות לתקופה בה ניהול אורח חיים שולי והתמכרותי כאשר הביע רצון בשמירת תקינות מצבו וקיום אורח חיים נורמטיבי.

ההערכה היתה כי לאור התקדמותו בטיפול חלה הפחתה משמעותית בסיכון להישנות עבירות.

המלצת קצינת המבחן היתה שלא למצות עם הנאשם את הדין, ולהימנע מענישה מוחשית, בכדי להעביר לו מסר מחזק ומדרבן ובכדי לאפשר לו להמשיך בהליך הטיפול.

בנסיבות אלה הומלץ על הארכת המאסרים המותנים, בכפוף להטלת צו מבחן למשך שנה לצורך מעקב אחר התקדמות ההליך הטיפולי, וכן הטלת מאסר על תנאי מרתיע.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הערכים החברתיים הנפגעים כתוצאה מביצוע העבירות נשוא התיקים המצורפים, הינם שמירה על רשות הפרט של היחיד, הזכות לבטחון וזכות הקניין.

נטען כי מעבר לפגיעה הכלכלית הקיימת כתוצאה מפגיעה ברכוש וגניבתו, מעשי הנאשם גורמים לפגיעה חמורה בבטחון הקרבן, כאשר אדם זר נכנס לבית לא לו ועושה בו כבשלו.

כמו כן נטען לפגיעה בשלטון החוק ובשלמות גופו של המתלונן.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה ההולמת בעבירת ההתפרצות לדירה נע בין 12 ל-24 חודשים, ובעבירות האלימות מדובר במתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר ועד שנת מאסר.

נטען כי חלקו של הנאשם מרכזי בביצוע העבירה, הוא התפרץ לדירת המגורים בשעות היום ללא מורא.

כן נטען כי לחובת הנאשם 5 הרשעות קודמות ורישום אחד ללא הרשעה בעבירות של הפרעה לשוט, עבירות רכוש, איומים ואלימות.

בנוסף טענה ב"כ המאשימה כי לחובת הנאשם שני מאסרים מותנים משני גזרי דין - האחד בן שלושה חודשים והשני בן חמישה חודשים.

הוגשו גזרי הדין בת"פ 26061-01-14 ובת"פ 44619-11-13.

ב"כ המאשימה התייחסה לתסקירי שרות המבחן שהתקבלו בעניינו של הנאשם ואשר מהם עולה כי הנאשם עבר הליך גמילה משמעותי וארוך, ובימים אלו הוא עומד בפני סיומו.

נטען כי ממידע שהתקבל מהקהילה עולה כי ההליך הטיפולי היה מוצלח, וכי הנאשם קיבל אחריות על מעשיו.

נטען כי לאור ההליך הטיפולי וההפחתה המשמעותית בסיכון להישנות עבירות דומות, הומלץ ע"י שרות המבחן להימנע מענישה מוחשית, להאריך את המאסרים המותנים, להטיל צו מבחן למשך שנה ומאסר על תנאי.

ב"כ המאשימה טענה כי המאשימה אינה יכולה לקבל את המלצת שירות המבחן בהתחשב בכך שמדובר בתיקים חמורים, ובפגיעה ברכוש הציבור ובשלומם.

נטען כי הסטייה של שרות המבחן ממתחם הענישה הראוי אינה מקובלת, שכן לא נשקל כלל שיקול הגמול והוא נדחק כליל בפני שיקולי שיקום הנאשם.

ב"כ המאשימה טענה כי יש לתת משקל ראוי להליך הטיפולי המשמעותי שעבר הנאשם ולכן המאשימה עותרת ל-6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות ואשר יכללו את הפעלת המאסרים המותנים, כאשר ענישה זו מהווה סטייה משמעותית לקולא ממתחם הענישה הראוי.

נטען כי מדובר בעתירה חריגה מצד המאשימה, לאור העובדה שהשיקום שהוצג הינו שיקום משמעותי המצדיק סטייה.

בסיכום טענה ב"כ המאשימה כי יש להטיל על הנאשם מאסר בפועל לצד הפעלת מאסרים מותנים כך שסך הכל ירצה הנאשם 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי למתלונן.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם, כבן 23, מגיע מרקע סוציו אקונומי קשה ביותר.

נטען כי הנאשם גדל ללא מסגרת משפחתית תומכת, ובתקופות מסוימות גדל ללא מסגרת כלל.

נטען כי אביו של הנאשם חטף אותו בגיל שנתיים מאמו והביאו לארץ מאתיופיה יחד עם אח נוסף, כאשר לאורך שנות ילדותו נאמר לו שאמו ויתרה עליו.

כן נטען כי אביו של הנאשם נישא בשנית וגידל ילדים נוספים.

ב"כ הנאשם התייחסה למפגש המחודש בין הנאשם לאמו לאחר פנייתו לתוכנית "אבודים".

נטען כי אמו של הנאשם סברה כל השנים שהוא אינו בין החיים. כן נטען כי בעקבות המפגש עם האם נוצר נתק ביחסים עם האב, לאחר חילופי האשמות הדדיים.

נטען כי באותה תקופה הנאשם החל לצרוך סמים.

ב"כ הנאשם טענה כי בתיק העיקרי מדובר על עבירת התפרצות מנובמבר 2014.

נטען כי העבירה בוצעה בבניין ברחוב בר כוכבא, המחולק לדירות של חדר, בהם גרים דיירי רחוב באופן מזדמן.

נטען כי עקב מצבו הרע של הנאשם, שהיה באותה עת תחת השפעת סמים, הוא סבר שמדובר בחדר שלו ולכן הוא נכנס.

נטען כי כתב האישום תוקן כך שעולה ממנו כי למעשה המתלונן הוא שתפס את הנאשם קודם, ולאחר מכן הכה הנאשם את המתלונן.

נטען כי גם העבירות הנוספות המיוחסות לנאשם בוצעו בהיות הנאשם בקשר עם חברה שולית, ותחת השפעת סמים.

ב"כ הנאשם טענה כי במהלך התקופה שבה התחיל התיק העיקרי חברתו של הנאשם ילדה את ילדם המשותף, והפרת ההוראה החוקית המיוחסת לנאשם בת.פ. 16486/01/16 מתייחסת להפרת תנאי מעצר הבית שלו כדי לראות את הבן שלו, שאותו לא זכה לראות וללוות במהלך לידתו.

ב"כ הנאשם טענה כי בעקבות הפרת ההוראה החוקית נעצר הנאשם למשך 3 חודשים ו-4 ימים ורק בהתערבות בית המשפט המחוזי התאפשר לו להתחיל הליך טיפולי.

נטען כי במשך השנה האחרונה שוהה הנאשם ב"אילנות", לוקח אחריות מלאה על חייו, ומבין את הפסול במעשיו.

נטען כי הנאשם נרתם להליך אינטנסיבי וקשה ביותר, ומתמיד בו על אף הקשיים.

נטען כי הנאשם הצליח כיום לסגור את כל חובות העבר שלו במסגרת הסדר בהוצל"פ והוא עובד בחברת קייטרינג.

כן נטען כי הנאשם בקשר עם בנו כאשר אמו של התינוק, מטופלת פסיכיאטרית והתאשפזה למשך רוב התקופה מאז לידת הבן.

נטען כי הנאשם רואה חשיבות בהצלחת ההליך הטיפולי עבורו, אך לא פחות מכך, עבור בנו.

ב"כ הנאשם טענה כי בתחילת ההליך לא היתה המלצה מטעם שירות המבחן לשילובו של הנאשם בהליך טיפולי, לאור ההערכה כי הנאשם חסר כוחות להתמדה בהליך מסוג זה.

נטען כי כעת, בתסקיר המסכם, קיימת המלצה להארכת המאסרים המותנים ולמתן אפשרות לנאשם לסיים את ההליך השיקומי, בפרט לאור ירידת רמת המסוכנות להישנות עבירות, ובנסיבות אלה יש לקבל ההמלצה.

נטען כי חוק העונשין מתייחס למקרים כמו מקרה זה, וקובע כי ניתן להאריך גם מאסרים שהם חבי הפעלה, כאשר נאשם מבצע הליך טיפולי מוצלח.

ב"כ הנאשם טענה כי בתיק זה הנאשם היה במשך 7 חודשים בתנאים מגבילים, לאחר מכן במשך שנה הוא נמצא בקהילת אילנות בתנאים קשים מאוד, וכיום הוא רוצה לפתוח דף חדש בחייו ועל כן הוא צירף את כל התיקים שעומדים לחובתו, כאשר מדובר בעבירות שכולן בוצעו בשנת 2014, למעט הפרת הוראה חוקית משנת 2015.

ב"כ הנאשם התייחסה לעתירת המאשימה להטלת ענישה של מאסר בעבודות שרות על הנאשם וטענה כי עונש כזה ירע עם הנאשם.

נטען כי בימים אלה הנאשם עתיד להתחיל את השלב הסופי של הטיפול לאחר שסיים את שלב ג' של הטיפול.

נטען כי הנאשם השתלב בהוסטל, כאשר חלק מתנאי ההוסטל הינם מציאת מקום עבודה, כפי שהנאשם אכן מצא, במטרה להתפרנס באופן עצמאי.

נטען כי קיימת חשיבות רבה לכך שהנאשם יעבוד ויתפרנס בהתחשב בכך שלנאשם אין תמיכה כלכלית כלל, ולא עוד אלא שהוא נושא בדאגה לפרנסת בנו.

ב"כ הנאשם ציינה כי בעקבות הטיפול שעבר הנאשם, הקשר שלו עם אביו התחזק.

נטען כי אמו של הנאשם, שהגיעה לארץ בעקבות תכנית הטלוויזיה, גורשה, שכן לא היה בידה אישור שהייה בהיותה לא יהודיה.

נטען כי שני ההורים של הנאשם היו קצינים בצבא האתיופיה, וכי האב ניצל את האפשרות שאפשר לעלות לארץ ישראל, בעוד שהאם נשארה שם והיא חיה שם גם היום.

ב"כ הנאשם טענה כי המקרה של הנאשם הינו מקרה נדיר בו נאשם מצליח לעבור תהליך כה קשה, ללא מעגלי תמיכה.

ב"כ הנאשם טענה כי יש לקבל את המלצות שרות המבחן כפי שהן, ובמיוחד לאור ההמלצות השונות לחלוטין שהיו בתחילת הדרך.

לאור זאת, עתרה ב"כ הנאשם להשית על הנאשם עונש הצופה פני עתיד - מאסר על תנאי יחד עם צו מבחן, כאשר נטען כי ענישה זו משרתת הן את האינטרס הציבורי והן את האינטרס השיקומי של הנאשם.

ב"כ הנאשם טענה כי יש להתחשב בתקופת המעצר הארוכה שריצה הנאשם בתיק זה -

3 חודשים ו-3 ימים (מיום 14.7.15 ועד ליום 18.10.15) בתיק 16486-01-16, ובתיק 13453-12-14 הוא ריצה 10 ימי מעצר, שרק לאחריהם הוא שוחרר למעצר בית.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון.

הנאשם טען כי סיים את הטיפול, וכי ברצונו להמשיך בהוסטל.

לטענתו כיום הינו עובד, ומבקש את התחשבותו ועזרתו של בית המשפט ככל הניתן.

דין

מטיעוני ב"כ שני הצדדים עולה כי אין מחלוקת ביניהם, שמדובר בנאשם צעיר מאד אשר גדל בנסיבות חיים מורכבות, ללא מסגרת תמיכה משפחתית, הידרדר בעטין לסמים ולעבריינות, ובשנה האחרונה עבר תהליך שיקום מוצלח. עמדת שני הצדדים מבוססת על סטיה משמעותית לקולא ממתחם הענישה, לנוכח תהליך השיקום שעבר הנאשם ונסיבותיו האישיות המלמדות על הנזקקות הטיפולית שלראשונה מצאה מענה טיפולי שנשא פרי.

המחלוקת בין הצדדים היא בין הפעלת המאסרים המותנים והטלת ענישה בדרך של עבודות שירות, כעמדת המאשימה, שיש לשבח אותה על הגינותה והתחשבותה בנסיבותיו המיוחדות של הנאשם, לבין הארכת המאסרים המותנים והטלת צו מבחן בצד עונש צופה פני עתיד בתיקים האחרים, כעמדת ב"כ הנאשם.

לאחר ששקלתי עמדות הצדדים נראה לי, כי לנוכח התהליך השיקומי שהנאשם עדיין מצוי בו, ולנוכח חובת הפרנסה המוטלת עליו כאב לילד, יש עדיפות להמשך תעסוקתו של הנאשם בעבודתו בקייטרינג, על פני קטיעת רצף תעסוקתי זה לצורך ריצוי עבודות שירות.

מול חומרת העבירות, ובעיקר עבירת ההתפרצות השלובה בעבירת אלימות, אני לוקחת בחשבון את גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירות, התמכרותו לסמים באותה תקופה, עברו הפלילי שאינו מכביד, ובעיקר נטילת האחריות וההרתמות לתהליך השיקום, בו הצליח לעמוד חרף הקשיים, ללא תמיכה חיצונית. כמו כן, לקחתי בחשבון את תקופת מעצרו הכוללת של הנאשם בסך שלושה וחצי חודשים, והיותו מצוי בתנאים מגבילים משך מספר חודשים, ולאחר מכן שנה בקהילה סגורה.

אני רואה לנכון להעמיד את הנאשם במבחן למשך שנה וחצי, תוך הארכת המאסרים המותנים, כאשר הנאשם מזהר כי הפרת תנאי המבחן או ביצוע עבירה נוספת, יביאו להפקעת צו המבחן והטלת ענישה ממשית.

לפיכך אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

בת"פ 13453-12-14 אני מאריכה את המאסרים המותנים שנגזרו עליו בת"פ 26061-01-14 ובת"פ 44619-11-13 למשך שנתיים מהיום.

אני מעמידה את הנאשם במבחן למשך 18 חודשים, בתנאים שיקבע שירות המבחן, אשר בתוכם המשך התעסוקה והמשך התהליך הטיפולי.

הנאשם מוזהר כי הפרת תנאי המבחן או ביצוע עבירה נוספת בתקופת המבחן, יביאו להפקעת צו המבחן והטלת ענישה ממשית.

ביתר התיקים בהם הורשע הנאשם, אני גוזרת עליו 6 חודשי מע"ת למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות, או איומים, או עבירה כנגד הרכוש (למעט סעיף 413), או עבירת הפרת הוראה חוקית.

אני מחייבת את הנאשם לפצות את המתלונן בת"פ 14353-12-14 בסך 1,000 ₪. הפיצוי יקוזז מההפקדה בתיק, ככל שקיימת, ובהעדר הפקדה יופקד בקופת בית המשפט עד יום 1.6.17.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתנה היום, י"ד חשוון תשע"ז, 15 נובמבר 2016, במעמד הצדדים.